

Republika Hrvatska
Županijski sud u Zagrebu
Trg Nikole Šubića Zrinskog 5

Poslovni broj P-3/2026-9

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Županijski sud u Zagrebu, kao sud drugog stupnja, u vijeću sastavljenom od sudaca tog suda Gordane Bošković Majerović kao predsjednika vijeća, te Milene Frankić i Vlaste Mrzljak kao članica vijeća, u pravnoj stvari tužitelja Udruga Dugine obitelji, iz Zagreba, Omiška ulica 18, OIB 92738680199, zastupanog po punomoćnici Zrinki Bojanić, odvjetnici iz Zagreba, protiv tuženika Zaklada za pravnu kulturu Ordo Iuris iz Zagreba, Grahorova 4, OIB 05652750840, zastupane po punomoćnicima Ninoslavu Jagaru i Krešimiru Grebenaru, odvjetnicima iz Odvjetničkog društva Jagar & Grebenar iz Zagreba, radi diskriminacije i uznemiravanja LGBTIQ osoba i njihovih obitelji, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene dana 21. travnja 2026. u prisutnosti punomoćnice tužitelja Ines Bojanić, odvjetnice iz Zagreba i Krešimira Grebenara, odvjetnika iz Zagreba, objavljene dana 12. svibnja 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Utvrđuje se da je tuženik ZAKLADA ZA PRAVNU KULTURU ORDO IURIS sa sjedištem u Zagrebu, Grahorova 4, OIB: 05652750840, na web stranici www.kristidomovina.hr pokrenuo Peticiju naziva "Za Krista i domovinu" i „Zaštitimo djecu od homo-posvajanja“ te da je cjelokupnim sadržajem objavljenim na web stranici www.kristidomovina.hr, a naročito objavom dijela teksta:

„Zašto smo pokrenuli peticiju „Zaštitimo djecu od homo-posvajanja?“

Ovu kampanju pokrenuli smo u ime onih koji ne mogu govoriti u svoje ime, koji su dani na milost i nemilost sudaca, političara i medija.

Sada su ta djeca kao kunići u nekom društvenom eksperimentu!

Političari i sudovi domsku djecu žele predati sodomitima (homoseksualcima).

Država, tj. političari i sudstvo, odlučili su predati tu djecu – ne majkama i očevima koji ih željno i s roditeljskom ljubavlju očekuju – nego dvojici sodomita, tj. homoseksualaca.

O čemu se točno radi? U jednom konkretnom slučaju prije ljeta Visoki upravni sud dozvolio je jednom sodomitskom (homo) paru da posvoji dijete iz doma za nezbrinutu djecu.

Ustvrdili smo da su hrvatski zakoni – Obiteljski zakon i Zakon o udomiteljstvu – dobro napisani i da ne dozvoljavaju predaju djece sodomitima (homoseksualcima)!

Sudski aktivizam i politički kukavičluk.

Ono što se zapravo dogodilo je sudski aktivizam. Dva suda – Ustavni sud i Visoki upravni sud – suprotno zakonima i mimo volje velike većine hrvatskog naroda, odlučili su da se sodomitima ipak dopusti udomljavanje i posvajanje djece!

Ovo je apsolutno strašno i nedopustivo da pojedini sudci, ideološki protivnici obitelji, na krivi način tumače zakon i dokidaju pravo svakog djeteta da ima tatu i mamu, rušeći time i definiciju obitelji.“

Diskriminirao, poticao na diskriminaciju i uznemiravao LGBTIQ osobe i njihove obitelji.

II. Nalaže se tuženiku ZAKLADA ZA PRAVNU KULTURU ORDO IURIS sa sjedištem u Zagrebu, Janka Grahora 4, OIB 05652750804 da u roku od 8 dana ukloni web stranicu „Krist i domovina“ www.kristidomovina.hr te cjelokupni diskriminirajući sadržaj s web stranice www.kristidomovina.hr te mu se zabranjuje daljnje objavljivanje i korištenje sadržaja koji na bilo koji način diskriminira, potiče na diskriminaciju i uznemirava LGBTIQ osobe, njihove obitelji i djecu.

III. Nalaže se tuženiku ZAKLADA ZA PRAVNU KULTURU ORDO IURIS sa sjedištem u Zagrebu, Janka Grahora 4, OIB 05652750840 da o svom trošku objavi ovu presudu na internetskim portalima www.narod.hr, www.vigilare.info i www.ordoiuris.hr, sve u roku od 8 dana.

IV. Nalaže se tuženiku ZAKLADA ZA PRAVNU KULTURU ORDO IURS sa sjedištem u Zagrebu, Janka Grahora 4, OIB 05652750840 naknaditi tužitelju parnične troškove u iznosu od 2.500,00 eura, zajedno sa zateznim kamatama tekućim od presuđenja pa do isplate, po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, sve u roku 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi navodi da je udruga osnovana s ciljevima zalaganja za obiteljska i roditeljska prava LGBTIQ* (lezbijki, gejeva, biseksualnih, transrodnih, interspolnih i queer) osoba, potpore i podrške LGBTIQ* roditeljima i njihovoj djeci, te roditeljima LGBTIQ* osoba - informiranjem, educiranjem, aktivnim zagovaranjem i sudjelovanjem u procesima promjene, kao i poticanjem svih društvenih skupina na

preispitivanje postojećeg stanja i sudjelovanje u promjenama. Udruga Dugine obitelji bavi se, inter alia i djelatnošću suzbijanja diskriminacije na području ravnopravnosti spolova, zaštiti obitelji, zaštiti djece i zaštiti prava spolnih i rodnih manjina, a u skladu sa Statuom od 30. travnja 2016. te sadržajem Registra udruga prema ispisu na dan 10. studenoga 2022., radi čega smatra da ima opravdani interes za zaštitu kolektivnih interesa obiteljskih i roditeljskih prava LGBTIQ* (lezbijki, gejeva, biseksualnih, trans rodnih, Inter spolnih i queer) osoba nakon što je tuženik, putem peticije koju je objavio, diskriminirao, poticao druge na diskriminaciju po osnovu spolnog identiteta, rodnog identiteta, seksualnog izražavanja, spolne orijentacije i obiteljskog statusa, te uznemiravao po istim osnovama. Tuženik se predstavlja kao zaklada koja proučava povijesna i pravna načela koja su temelj hrvatske, europske i kršćanske kulture i identiteta, te ih promovira u javnom životu i pravnom sustavu kroz stručnu edukaciju i publikacije, pruža financijsku i drugu pomoć pojedincima organizacijama čije će aktivnosti biti pružane pravne pomoći u zaštiti života svih ljudskih bića u svim fazama njihovog razvoja, zaštiti obitelji utemeljene na braku kao zajednici muškarca i žene, u zaštiti roditeljskog prava da odgajaju svoje dijete prema vlastitoj savjesti i uvjerenjima, u zaštiti od isključenja iz društva, diskriminacije i marginalizacije ljudi ili društvenih zajednica koji su vjerni povijesnim načelima i duhovnoj baštini hrvatske, europske i kršćanske kulture, pružanje financijske i druge pomoći pojedincima i organizacijama čije će aktivnosti biti afirmacija i zaštita prava na slobodu govora vjeroispovijesti, misli i savjesti, pružanje financijske i druge pomoći osobama i obiteljima tijekom sudskih i drugih postupaka koji će se voditi radi zaštite prethodno navedenih temeljnih vrijednosti.

2. Tužitelj se poziva na pravomoćnu presudu Vrhovnog suda Republike Hrvatske, poslovni broj GŽ-10/2021 od 14. prosinca 2021. godine kojom je presudom utvrđeno da je ovdje tuženik diskriminirao - poticao na diskriminaciju i uznemiravao LGBTIQ osobe i njihove obitelji te mu je zabranjeno daljnje objavljivanje i korištenje sadržaja koji na bilo koji način diskriminira - potiče na diskriminaciju i uznemirava LGBTIQ osobe, njihove obitelji i djecu, a čija izreka glasi: „1. Utvrđuje se da je tuženik „Vigilare“, Udruga za promicanje sudjelovanja građana u civilnim i političkim sektorima društva i očuvanja dostojanstva i prava pojedinaca obitelji i vrijednosti života, pokrenuo peticiju naziva „Stop homopropagandi državne televizije. Zaustavimo fake-duge, zaštitimo djecu i obitelj! te da je cjelokupnim sadržajem objavljenim na web-stranici pod nazivom „fakeduga.vigilare.org“ a naročito dijelom teksta: „Takvo okruženje je za djecu štetno te doprinosi stvaranju nezdravih pojedinaca, a time i nestabilnog društva.“ „Hrvatska televizija preko homoseksualnog sadržaja želi skuhati našu djecu i cijelo društvo te nametanjem homo-propagande normalizirati ono što je neprirodno i nastrano.“ diskriminirao - poticao na diskriminaciju i uznemiravao LGBTIQ osobe i njihove obitelji. 2. Nalaže se tuženiku „Vigilare“, Udruzi za promicanje sudjelovanja građana u civilnim i političkim sektorima društva i očuvanja dostojanstva i prava pojedinaca obitelji i vrijednosti života, da u roku od osam dana ukloni sav uznemiravajući sadržaj s web-stranice „fake-duga.vigilare.org.“ te mu se zabranjuje daljnje objavljivanje i korištenje sadržaja koji na bilo koji način diskriminira - potiče na diskriminaciju i uznemirava LGBTIQ osobe, njihove obitelji i djecu...”

3. Također se poziva na pravomoćnu presudu ovog suda poslovni broj P-23/2022 od 14. ožujka 2023. kojom je odlučeno:

„I. Utvrđuje se da je tuženik "VIGILARE", UDRUGA ZA PROMICANJE SUDJELOVANJA GRAĐANA U CIVILNIM I POLITIČKIM SEKTORIMA DRUŠTVA I OČUVANJE DOSTOJANSTVA I PRAVA POJEDINCA, OBITELJI I VRIJEDNOSTI ŽIVOTA sa sjedištem u Zagrebu, Grahorova 4, OIB: 10032997386 na web stranici www.zastitimodjecu.hr, pokrenuo Peticiju naziva "ZAŠTITIMO DJECU OD HOMO POSVAJANJA", te da je cjelokupnim sadržajem objavljenim na web stranici www.zastitimodjecu.hr, a naročito objavom vizuala i videa diskriminirao, poticao na diskriminaciju i uznemiravao LGBTIQ osobe i njihove obitelji.

II. Utvrđuje se da je tuženik "VIGILARE", UDRUGA ZA PROMICANJE SUDJELOVANJA GRAĐANA U CIVILNIM I POLITIČKIM SEKTORIMA DRUŠTVA I OČUVANJE DOSTOJANSTVA I PRAVA POJEDINCA, OBITELJI I VRIJEDNOSTI ŽIVOTA sa sjedištem u Zagrebu, Grahorova 4, OIB: 10032997386 na web stranici www.vigilare.info objavio članak naziva „DIJABOLIČNI RAT PROTIV DJECE: I Hrvatska im je otela pravo na oca i majku“ te cjelokupnim tekstom, a naročito dijelom teksta:

„Na djelu je dijabolični rat protiv djece kojemu se pridružuje i tzv. LGBT agenda.

„Jasno je kako će ovaj potez i onako već unesrećenu djecu dodatno unesrećiti stvarajući im neprirodno okruženje za odrastanje, formiranje i razvoj.“, diskriminirao, poticao na diskriminaciju i uznemiravao LGBTIQ osobe i njihove obitelji.

III. Utvrđuje se da je tuženik "VIGILARE", UDRUGA ZA PROMICANJE SUDJELOVANJA GRAĐANA U CIVILNIM I POLITIČKIM SEKTORIMA DRUŠTVA I OČUVANJE DOSTOJANSTVA I PRAVA POJEDINCA, OBITELJI I VRIJEDNOSTI ŽIVOTA sa sjedištem u Zagrebu, Grahorova 4, OIB: 10032997386 na web stranici www.vigilare.info objavio članak naziva „Rat je proglašen: Vrhovništva i vlasti tame napali su katoličku Hrvatsku – odbijamo napad i idemo u žestok boj!“ te cjelokupnim tekstom, a naročito dijelom teksta:

„U posljednjih nekoliko tjedana sodomiti, feministkinje i njihovi woke saveznici u medijima, politici i sudstvu izveli su jedan bliztkrieg nad katoličkom Hrvatskom. Ovo je kratak pregled tih napada:“

„Grljenje“ dva sodomita u Zagrebu, bez mokrenja...“

„Ti trinaestoljetni temelji katoličke Hrvatske sada se žestoko napadaju na jedan površinski i prozaičan način. Žele silom nametnuti nešto što je protuprirodno i protucivilizacijski.“

„Ove skupine izravno idu na rušenje tradicionalnog katoličkog morala koji jamči sigurnost i stabilnost u društvu, naročito preko zdravih obitelji.“

„Njihov napad je organiziran i sustavan i stvoren je da nas uplaši i stvori osjećaj bespomoćnosti i, na kraju, pasivnosti i rezigniranosti.“, diskriminirao, poticao na diskriminaciju i uznemiravao LGBTIQ osobe i njihove obitelji.

IV. Utvrđuje se da je tuženik "VIGILARE", UDRUGA ZA PROMICANJE SUDJELOVANJA GRAĐANA U CIVILNIM I POLITIČKIM SEKTORIMA DRUŠTVA I

OČUVANJE DOSTOJANSTVA I PRAVA POJEDINCA, OBITELJI I VRIJEDNOSTI ŽIVOTA sa sjedištem u Zagrebu, Grahorova 4, OIB: 10032997386 na web stranici www.vigilare.info objavio članak naziva „LGBTHDZ za 21. stoljeće: Darovi „stožerne demokršćanske stranke“ na oltar genderizma“ te cjelokupnim tekstom, a naročito dijelom teksta:

„Normalnom čovjeku jasno je kako pojam obitelji uključuje muškarca, ženu i djecu. Osobe istoga spola, taman ako i usvoje djecu (a to im je nedavno omogućio HDZ-ov Visoki upravni sud) ne mogu biti obitelj.“

„No vidimo da se taktika mijenja: danas se svi oblici perverzija i nastranosti žele proglasiti kao obitelj. Ako je sve obitelj – onda ništa nije obitelj. Ciljevi su isti, mijenja se samo metodologija.“, diskriminirao, poticao na diskriminaciju i uznemiravao LGBTIQ osobe i njihove obitelji.

V. Utvrđuje se da je tuženik "VIGILARE", UDRUGA ZA PROMICANJE SUDJELOVANJA GRAĐANA U CIVILNIM I POLITIČKIM SEKTORIMA DRUŠTVA I OČUVANJE DOSTOJANSTVA I PRAVA POJEDINCA, OBITELJI I VRIJEDNOSTI ŽIVOTA sa sjedištem u Zagrebu, Grahorova 4, OIB: 10032997386 na web stranici www.vigilare.info objavio članak naziva „Plenković i demonski napad na Hrvatsku. Javna opomena“ te cjelokupnim tekstom, a naročito dijelom teksta:

„Posljedice, ako se ovakvo nešto prihvati bez borbe, će biti katastrofalne u općem duhovnom stanju nacije. Ovo je demonski napad na Hrvatsku.“

„I što su zapravo napravili? Prešutno i kukavički su dopustili mogućnost da se dva sodomita smatraju kao „obitelj“ i da takve „zajednice“ mogu udomiti i sada posvajati djecu.“

„Idemo to ponoviti. Dva sodomita mogu dobiti malog dečka na udomljavanje ili posvojenje. I to je svima „ok“?“

„Ne, to nije ok. To je strašno i gadljivo, ali što je najgore, ubijaju se duše već traumatizirane domske djece. Tu jednu i najugroženiju skupinu mi kao društvo jednostavno predajemo... jer to je valjda „napredak“? Ili još gori izgovor: „pa tako je u zakonu“.“

„Plenkoviću, jedna velika istina: nisi Bog i nemaš nikakvo pravo mijenjati definiciju obitelji, nemaš nikakvo pravo davati jednu siromašnu djecu sodomitima.“, diskriminirao, poticao na diskriminaciju i uznemiravao LGBTIQ osobe i njihove obitelji.

VI. Utvrđuje se da je tuženik "VIGILARE", UDRUGA ZA PROMICANJE SUDJELOVANJA GRAĐANA U CIVILNIM I POLITIČKIM SEKTORIMA DRUŠTVA I OČUVANJE DOSTOJANSTVA I PRAVA POJEDINCA, OBITELJI I VRIJEDNOSTI ŽIVOTA sa sjedištem u Zagrebu, Grahorova 4, OIB: 10032997386 na web stranici www.vigilare.info objavio članak naziva „MAJMUNSKI PROTEST Hoće li nakon biciklističko-sodomitske parade doći do epidemije majmunskih boginja u Zagrebu?“ te cjelokupnim tekstom, a naročito dijelom teksta:

„U Zagrebu je u subotu održan tzv. Pride Ride, tj. sdomitska parada na biciklima. „Nećemo dopustiti konzervativnim i klerikalnim strujama da gaze ljudska prava“, poručeno je s biciklističko-sdomitske parade.“

„Nismo čuli mišljenja „stručnjaka“, no postavlja se pitanje nije li navedena parada potencijalna zdravstvena ugroza? Neće li u glavnome gradu doći do epidemije majmunskih boginja?“

„Bilo bi to diskriminatorno prema građanima Zagreba, ali i prema majmunima koji bi se, ni krivi ni dužni mogli naći, na udaru gnjevnih ljudi. Tada bi zaista mogli organizirati protest.“, diskriminirao, poticao na diskriminaciju i uznemiravao LGBTIQ osobe i njihove obitelji.

VII. Nalaže se tuženiku "VIGILARE", UDRUGA ZA PROMICANJE SUDJELOVANJA GRAĐANA U CIVILNIM I POLITIČKIM SEKTORIMA DRUŠTVA I OČUVANJE DOSTOJANSTVA I PRAVA POJEDINCA, OBITELJI I VRIJEDNOSTI ŽIVOTA sa sjedištem u Zagrebu, Grahorova 4, OIB: 10032997386 da u roku od 8 dana ukloni sav diskriminirajući i uznemiravajući sadržaj s web stranice www.zastitimodjecu.hr i www.vigilare.info te mu se zabranjuje daljnje objavljivanje i korištenje sadržaja koji na bilo koji način diskriminira, potiče na diskriminaciju i uznemirava LGBTIQ osobe, njihove obitelji i djecu.

VIII. Nalaže se tuženiku "VIGILARE", UDRUGA ZA PROMICANJE SUDJELOVANJA GRAĐANA U CIVILNIM I POLITIČKIM SEKTORIMA DRUŠTVA I OČUVANJE DOSTOJANSTVA I PRAVA POJEDINCA, OBITELJI I VRIJEDNOSTI ŽIVOTA sa sjedištem u Zagrebu, Grahorova 4, OIB: 10032997386 o svom trošku objaviti ovu presudu u dnevnim novinama Jutarnji list i Večernji list, sve u roku od 8 dana.“

4. Tužitelj tvrdi da je Zaklada Vigilare sa sjedištem u Zagrebu, Ulica Janka Grahora 4, dostavila svojim članovima dopis kojim ih obavještava da će zbog napada sdomitskih grupacija na „Vigilare“, „opasne presude“ i „urote zla“ ovdje tuženik nastaviti prikupljati potpise za istu peticiju samo pod drugim nazivom „Za Krista i domovinu“ što je tuženik i učinio, te da je Zaklada Vigilare, kojoj je predsjednik John Vice Batarelo, koji je predsjednik i Udruge Vigilare, jedan od dva osnivača ovdje tuženika te ista imenuje jednog člana Nadzornog odbora tuženika, iz čega proizlazi uska povezanost djelovanja istih.

5. Tuženik je na stranici kristidomovina.hr objavio peticiju pod nazivom: „ZAŠTITIMO DJECU OD HOMO POSVAJANJA“, navodeći da se „Kampanjom „Za Krista i domovinu“ nastavlja provođenje peticije koju je pod nazivom „Zaštitimo djecu od homo-posvajanja pokrenuo i provodio Vigilare, a koju su hrvatski sudovi ideološkim aktivizmom zabranili, te je zbog toga što se tom presudom značajno ograničava sloboda govora i izražavanja katoličke vjeroispovijesti, tuženik odlučuje nastaviti tu peticiju za zaštitu hrvatske djece te slobodu govora i katoličke vjeroispovijesti.

6. U rubrici „Pravni razlozi“ nalazi se pravna analiza spornih odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske i Visokog upravnog suda Republike Hrvatske kojima je stvorena društvena klima, i navodi se da je se vršio pritisak na suce i djelatnike javnopravnih tijela da donose odluke u korist istospolnog posvajanja i udomljavanja djece te da se

ti sudovi pozivaju na neprimjenjivu praksu Europskog suda za ljudska prava te istodobno krše hrvatski Ustav, sve hrvatske zakone koji uređuju pitanje posvajanja i udomljavanja te sve međunarodne konvencije kojima je osnovano načelo zaštite najboljeg interesa djeteta.

7. U rubrici „Što kaže znanost“ nalaze se sažetci znanstvenih istraživanja o istospolnom roditeljstvu koja su hrvatski sudovi zabranili, a koja ukazuju na prikrivenu stvarnost da su istospolna kućanstva sa djecom u prosjeku manje uspješna u odnosu na kućanstva gdje djeca žive zajedno s ocem i majkom a to se odnosi na veću nestabilnost istospolnih kućanstava u emocionalnom, zdravstvenom, obrazovnom i ekonomskom smislu.

8. Nadalje se navodi da su djeca koja čekaju na udomljavanje ili posvajanje kao kunići u nekom društvenom eksperimentu, koje političari i sudovi žele predati sodomitima (homoseksualcima), ne majkama i očevima kojih ih željno i s roditeljskom ljubavlju očekuju – nego dvojici sodomita tj. homoseksualaca.

9. Pojašnjava se da je u jednom konkretnom slučaju „prije ljeta“ (radi se o odluci Visokog upravnog suda Republike Hrvatske poslovni broj Usž-2402/21 od 20. travnja 2022.) dozvolio jednom sodomitskom (homo) paru da posvoji dijete iz doma za nezbrinutu djecu, a da je isto protivno hrvatskim zakonima te je na taj način dokinuto pravo svakog djeteta da ima tatu i mamu, rušeći time i definiciju obitelji, a da su isto prihvatili i vladajući političari koji su umetnuli u svoj program rečenicu da njihova stranka „...poštuje sve zajednice obiteljskog života koje se temelje na međusobnoj ljubavi i brizi...“te da se čini velika nepravda prema nevinoj i nezaštićenoj djeci.

10. Kao pravni razlog pokretanja peticije navodi se da želju, da svako dijete živi u prirodnom obiteljskom okruženju, koje jedino mogu činiti majka i otac, što je u skladu s hrvatskom kršćanskom tradicijom, žele postići inzistirajući na primjeni već važećih hrvatskih propisa, a da su odluke Visokog upravnog suda Republike Hrvatske poslovni broj Usž-2402/21 od 20. travnja 2022., odluku Ustavnog suda Republike Hrvatske poslovni broj U-I-144/2019 od 29. siječnja 2020. doprinijele ozračju u javnom prostoru da je od nedavno moguće posvojenje i udomljavanje djece od strane istospolnih parova.

11. Navodi se da se nije dala mogućnost nezavisnim pravnim stručnjacima da u javnosti ocjenjuju te, medijski vrlo intenzivno praćene odluke, što nije slučajno jer se inače ne bi moglo stvoriti društveno ozračje kakvo se stvorilo i kojim se vršilo pritisak na javnopravna tijela i sudovima koji su odlučivali u predmetima posvojenja i udomljavanja djece.

11.1. Ističe se da je posvojenje i udomljavanje djece od strane istospolnih parova ne samo u suprotnosti sa svim važećim propisima nego može imati i vrlo štetne posljedice na razvoj djece o čemu govori niz znanstvenih članaka koji su popratni materijal peticije.

12. Peticija nadalje sadrži citate odredaba Ustava Republike Hrvatske, Obiteljskog zakona i Zakona o udomiteljstvu, koji se odnose na definicije braka i obitelji te regulativu posvajanja i udomiteljstva, te odredbe Zakona o suzbijanju diskriminacije odnosno čl. 9. st. 2. istog zakona prema kojem se ne smatra diskriminacijom

„Stavljanje u nepovoljniji položaj pri uređivanju prava i obveza uređenih Obiteljskim zakonom, a osobito u svrhu legitimne zaštite prava i dobrobiti djece, zaštite javnog morala i pogodovanja braku, pri čemu upotrijebljena sredstva moraju biti primjerena i nužna“, kao i Zakona o općem upravnom postupku koji normira postupanje u svim upravnopravnim predmetima posvojenja i udomljavanja djece a koji određuje da javnopravna tijela moraju postupati po prethodno citiranim zakonima i podzakonskim aktima.

13. Nadalje se analiziraju citirane presude Visokog upravnog suda i Ustavnog suda Republike Hrvatske te tuženik iznosi argumente zbog čega smatra iste presudu nezakonitim i neustavnim.

14. Peticija sadrži apel građanima da se odazovu na potpisivanje Peticije koja će se predati Vladi Republike Hrvatske i nadležnim ministarstvima da bi se oduprli daljnjem produbljivanju društvenog ozračja kojim se vrši pritisak na suce i djelatnike javnopravnih tijela da suprotno Ustavu i zakonima donose odluke kojima se djeca daju na posvojenje i udomljavanje istospolnim parovima, te se poziva na znanstvene radove kojima se sugerira da će djeca koja odrastaju u homoseksualnim kućanstvima imati brojne psihičke, socijalne i zdravstvene probleme, da imaju manju šansu da završe srednju školu, a veću šansu za emocionalne probleme nego djeca odrasla uz roditelje suprotnog spola, te da je u homoseksualnim zajednicama znatno viša stopa nasilja i nestabilnost veze što je protivno najboljem interesu djece.

15. Peticijom „Zaštitimo djecu od homo-posvajanja“ od Hrvatskog sabora zahtijeva se i donošenje Deklaracije o najboljem interesu djeteta, u kojoj se tuženik poziva na ustavnopravnu definiciju obitelji i odredbe o posebnoj zaštiti države zajamčenoj obitelji, maloljetnicima bez roditelja i onima za koje se ne brinu roditelji, citira čl. 5. st. 1. Obiteljskog zakona o zaštiti prava djeteta i njegove dobrobiti prilikom provođenja postupaka o pravima djeteta, čl. 180. st. 3. istog zakona prema kojem se posvojenje može zasnovati samo ako je u skladu s dobrobiti djeteta, te članak 185. istog zakona koji definira da dijete mogu posvojiti bračni i izvanbračni drugovi zajednički, jedan bračni ili izvanbračni drug ako je drugi bračni ili izvanbračni drug roditelj ili posvojitelj djeteta, jedan bračni, odnosno izvanbračni drug uz pristanak drugog bračnog, odnosno izvanbračnog druga te osoba koja nije u braku ili izvanbračnoj zajednici, te čl. 9. Zakona o udomiteljstvu koji uređuje tko može biti udomitelj i pod kojim uvjetima. Ponovno se citira i čl. 10. Zakona o suzbijanju diskriminacije a posebno stavak 1. koji uređuje iznimku kada se stavljanje u nepovoljniji položaj ne smatra diskriminacijom.

16. Definira se i najbolji interes djeteta kao omogućavanje djetetu da živi u zajednici u kojoj može ostvariti pravo na oba roditelja – i oca i majku, te izražava stajalište da osobe koje žive u životnom partnerstvu ili neformalnom životnom partnerstvu sukladno važećim propisima na dan donošenja deklaracije nemaju pravo na udomljavanje ili posvojenje djece, te traži da sva nadležna tijela prilikom vođenja postupaka kojim se odlučuje o pravima djeteta učini sve što je sukladno pozitivnim propisima moguće kako bi se djetetu omogućio život u zajednici koja u najvećoj mogućoj mjeri oponaša prirodnu zajednicu, odnosno u kojoj će ostvariti pravo na oba roditelja – oca i majku.

17. Peticija završava apelom da se od predsjednika hrvatske Vlade traži da se prema djeci koja čekaju na udomljavanje i/ili posvajanje postupa u skladu s hrvatskim

zakonima i prirodnom pravu, a ne lošim sudskim odlukama, jer je u najboljem interesu djece oduvijek bila i bit će obitelj – tata i mama, dok sve druge „zajednice“ to nisu i ne mogu biti, da se donese zaključak kojim će se utvrditi stajalište da je u svim postupcima koji uključuju odlučivanje o pravima djeteta, a osobito u postupcima udomljavanja i posvojenja, najbolji interes djeteta mora biti glavno načelo i kojim će se utvrditi stajalište vlade da je potrebno omogućiti djeci da žive u obiteljskoj zajednici koja se treba definirati kao zajednica roditelja i djece, a ne kao „sve obiteljske zajednice“, te da se svim Centrima za socijalnu skrb uputi službeni dopis da se u tim postupcima ne vode i ne pozivaju na odluke kojima je interes djeteta definiran drugačije, a ne kao pravo na tatu i mamu, te da se od Državnog odvjetništva zatraži da se podnese Zahtjev za izvanredno preispitivanje zakonitosti pravomoćne presude Visokog upravnog suda iz travnja 2022. kojom je taj sud otvorio vrata posvajanju djece od strane istospolnih parova, suprotno zakonskom tekstu, a od zastupnika u Hrvatskom saboru zahtijeva se da donesu deklaraciju kojom će se istaknuti pravo djece na tatu i mamu i štititi ih u procesu udomljavanja i posvajanja, bez mogućnosti izručivanja istospolnim zajednicama. Sve navedeno tuženik će uručiti predsjedniku hrvatske Vlade i zastupnicima u Hrvatskom saboru.

18. Tužbeni zahtjev je osnovan.

19. Na ročištu održanom u ovom predmetu dana 21. travnja 2026. stranke su učinile nespornim da je sadržaj peticije onaj koji je reproduciran u tužbi i priložen uz tužbu.

20. Uvidom u sadržaj web stranice www.kristidomovina.hr sud je utvrdio da ista sadrži isključivo navedenu peticiju.

21. Tuženik se usprotivio navodima tužbe, pri čemu nije prigovorio uređenom tužbenom zahtjevu iz podneska od 20. travnja 2026. te se upustio u raspravljanje po tom zahtjevu.

22. Nadalje, tuženik je ustrajao kod prijedloga da se kao svjedoci u ovom postupku saslušaju Vice John Batarello i Ivan Mihanović. Saslušanje navedenih svjedoka predloženo je u odgovoru na tužbu na okolnost, da bi se utvrdio stvaran cilj i namjera peticije koja je predmet postupka i da bi sud mogao odvagati u kojoj mjeri uopće smije narušiti Ustavom zajamčena prava na slobodu misli i govora i javnog izražavanja, a ti su svjedoci osobe koje su pokrenule peticiju.

23. Cilj i namjera peticije, međutim, objavljeni su u sadržaju same peticije na web stranici www.kristidomovina.hr, koja se sastoji od nekoliko dijelova: Uvodnog dijela, Zašto peticija, Pravna argumentacija, Što kaže znanost i deklaracija o najboljem interesu djeteta.

24. Predmet postupka jest samo i isključivo sadržaj te peticije, a ne i eventualni, drugi razlozi koje su pokretači iste mogli imati kada su je pokretali (jer oni, kada nisu objavljeni, nisu poznati tužitelju pa ne mogu niti uzrokovati osjećaj diskriminacije) dok je drugo pitanje – je li u pitanju narušavanje slobode misli, govora i javnog izražavanja, pitanje primjene materijalnog prava, a ne činjenica koja bi se mogla utvrditi saslušanjem svjedoka.

25. Zato je ovaj sud odbio navedeni dokazni prijedlog kao nepotreban.

26. Člankom 35. Ustava Republike Hrvatske (NN br. 56/90, 135/97, 8/98, 113/00, 1245/00, 28/01, 41/01, 55/01, 76/10, 85/10, 05/14, dalje: Ustav) propisano je, da se svakome jamči štovanje i pravnu zaštitu njegova osobnog i obiteljskog života, dostojanstva, ugleda i časti, a Priopćenjem Ustavnog suda o narodnom ustavotvornom referendumu o definiciji braka broj: SuS-1/2013 od 14. studenoga 2013. je zaključeno da su u Republici Hrvatskoj spolni i rodni diverzitet zaštićeni Ustavom. Te se pravne činjenice danas smatraju trajnom vrijednošću hrvatske ustavne države.... Pravo na poštovanje obiteljskog života Ustavom je zajamčeno svim osobama, neovisno o spolu i rodu, i pod izravnom je zaštitom Ustavnog suda i ESLJP, dok tuženik, iznoseći isključivo hipotetske manipulativne konstrukcije kojima se insinuira ugrožavanje većinskog stanovništva i malodobne „već traumatizirane“ djece, te društva utemeljenog na tradicionalnim vrijednostima od strane LGBTIQ osoba, odnosno njihovih obitelji, postojećih i budućih potiče veliki broj ljudi da diskriminiraju i uznemiravaju članove LGBTIQ zajednice koji žele, i imaju pravo, pristupiti procjeni radi posvajanja djeteta.

27. Člankom 1. Zakona o suzbijanju diskriminacije („Narodne Novine“ broj 85/08, 112/12) osigurava se zaštita od diskriminacije na osnovi rodnog identiteta, izražavanja i spolne orijentacije, dok stavak 2. istog članka navodi da se diskriminacijom smatra stavljanje u nepovoljniji položaj bilo koje osobe po osnovi iz stavka 1. članka 1, kao i osobe povezane s njom rodbinskim ili drugim vezama, dok se stavkom 3. određuje da se diskriminacijom smatra i stavljanje neke osobe u nepovoljniji položaj na temelju pogrešne predodžbe o postojanju osnove za diskriminaciju iz stavka 1. čl. 1. Zakona o suzbijanju diskriminacije.

28. Članak 3. stavak 1. i 3. Zakona o suzbijanju diskriminacije određuje da je uznemiravanje svako neželjeno ponašanje uzrokovano nekim od osnova iz članka 1. stavka 1. Zakona koje ima za cilj ili stvarno predstavlja povredu dostojanstva osobe, a koje uzrokuje strah, neprijateljsko, ponižavajuće ili uvredljivo okruženje. Na uznemiravanje se na odgovarajući način primjenjuju odredbe ovog Zakona koje se odnose na diskriminaciju.

29. Članak 4. stavak 1. Zakona o suzbijanju diskriminacije određuje da će se poticanje na diskriminaciju, ako je počinjeno s namjerom, smatrati diskriminacijom u smislu članka 1. ovog Zakona.

30. Članak 8. Zakona o suzbijanju diskriminacije određuje da se Zakon primjenjuje na postupanje.... svih pravnih i fizičkih osoba osobito u području.... javnog informiranja i članstva i djelovanja u bilo kojim drugim organizacijama.

31. Članak 20. Zakona o suzbijanju diskriminacije određuje da tužitelj mora učiniti vjerojatnim da je došlo do diskriminacije, odnosno uznemiravanja.

32. Po ocjeni ovog suda, osnovano se tužitelj poziva na poticanje na diskriminaciju, što ustvari predstavlja diskriminaciju, osoba po osnovi seksualne orijentacije i rodnog identiteta, kao i osoba koje su povezane s njima rodbinskim ili drugim vezama, čija prava tužitelj štiti, time što je u medijskoj objavi naveo da je homoseksualno okruženje štetno za djecu, kao i da doprinosi stvaranju nezrelih pojedinaca, a time i nestabilnog društva. Time što je učinio vjerojatnim povredu prava tih osoba na jednako postupanje, tužitelj je doveo do prenošenja tereta dokazivanja, da nije bilo

poticanja na diskriminaciju na tuženika, a time ni diskriminacije sukladno odredbi čl. 20. st. 1. Zakona o suzbijanju diskriminacije. Tuženik nije uspio dokazati i utvrditi da predmetna peticija nije imala za cilj povrijediti dostojanstvo i uzrokovati strah i neprijateljsko, ponižavajuće i uvredljivo okruženje za osobe različitih seksualnih sklonosti i njihovih bližnjih, već da je njezin smisao i cilj bio izbjeći građansku kritiku i vrijednosni sud, te da peticija predstavlja izraz prava na slobodno iznošenje misli i govora, te u tom okviru kritičkog rasuđivanja pitanja javnog odnosno društvenog i političkog interesa.

33. U Republici Hrvatskoj zajamčena je, člankom 38. Ustava, sloboda mišljenja i izražavanja misli, te propisano da sloboda izražavanja misli obuhvaća osobito slobodu tiska i drugih sredstava priopćavanja, slobodu govora i javnog nastupa i slobodno osnivanje svih ustanova javnog priopćavanja.

34. Člankom 39. Ustava propisano je, da je zabranjeno i kažnjivo svako pozivanje ili poticanje na rat ili uporabu nasilja, na nacionalnu, rasnu ili vjersku mržnju ili bilo koji oblik nesnošljivosti.

35. Tuženik dakle ima legitimno pravo izražavati mišljenje o odlukama javne i sudbene vlasti, koje se odnose na položaj i perspektive djece u društvu, a posebno imajući na umu da su u njegovom statutu kao ciljevi navedeni promicanje i zaštita prava i dostojanstva osoba i zajednica na življenje i izražavanje duhovnih, moralnih, nacionalnih i obiteljskih vrednota i uvjerenja. Statutom tuženika međutim, propisano je da se isto izvršava bez diskriminacije, ismijavanja i ponižavanja u javnom životu.

36. Citirana peticija pod nazivom „ZAŠTITIMO DJECU OD HOMO POSVAJANJA“, po mišljenju ovog suda, ne pokušava ostvariti taj cilj na statuom tuženika predviđeni, a Ustavom zajamčeni način.

37. Naime, nesporno je da, kako tuženik u peticiji navodi, ne postoji „pravo na djecu“, već samo pravo djece na zajednicu koja je u najboljem interesu djece.

38. Tuženik međutim navodi, da je odlukama Visokog upravnog suda Republike Hrvatske poslovni broj UsŽ-2402/21 od 14. prosinca 2021., te Ustavnog suda Republike Hrvatske poslovni broj Republika Hrvatska U-I-144/2019. od 29. siječnja 2020., dopušteno udomljavanje i posvajanje djece homoseksualcima (koje u svojim objavama naziva sodomitima), a da se time postupa na štetu djece jer da su homoseksualna kućanstva s djecom u prosjeku manje uspješna u odnosu na kućanstva gdje djeca žive zajedno s majkom i ocem, što se odnosi na veću nestabilnost tih kućanstava u emocionalnom, zdravstvenom i ekonomskom smislu, ali i na sam razvoj, odgoj, školovanje i opću dobrobit djece u takvim kućanstvima.

39. Pri tom se poziva na „brojna znanstvena istraživanja“ o kojima su članci dostupni na stranici te njihove zaključke interpretira na način kako je navedeno, jednostrano i bez ograda koje ti članci sadrže (npr. da je usporedba učestalosti emocionalnih problema vršena između djece iz biološke heteroseksualne obitelji i usvojiteljske homoseksualne obitelji, da djeca usvojena od strane homoseksualnih parova postižu znatno bolje obrazovne rezultate od onih koja su ostala u grupnom smještaju, da su potrebna daljnja ispitivanja).

40. Tuženik u svojim objavama svjesno zanemaruje činjenicu da djeca, koja su dana na udomljavanje i posvajanje, nemaju biološku heteroseksualnu obitelj koja bi im pružala idealnu skrb, već su dapače, upravo u takvoj obitelji iz koje potječu, njihovi interesi bili do te mjere ugroženi i zanemareni da je roditeljima moralo biti oduzeto pravo na skrb o toj djeci.

41. Iz objave tuženika proizlazi da suprostavlja heteroseksualnu obitelj, kao tradicionalno uspostavljenu idealnu zajednicu, i homoseksualnu zajednicu (objave se odnose isključivo na muške homoseksualne zajednice, i mogućnost da pripadnici takve zajednice, posvoje ili udome dječake) svjesno pri tom zanemarujući da sama za sebe heteroseksualna obitelj nije idealna, što dokazuju brojni slučajevi zlostavljanja djece, pa i seksualnog, upravo u takvim obiteljima, gdje su postojali mama i tata, kako to tuženik navodi, ali dobrobit djece nije bila zaštićena.

42. Nadalje, tuženik implicira da je homoseksualna obitelj rasadnik ovisnosti, spolnih bolesti, nasilja, samoubojstva, emocionalnih poremećaja i promiskuiteta – svjesno prešućujući činjenicu da svaka osoba ili zajednica koja pokušava udomiti ili posvojiti dijete prolazi detaljnu institucionalnu provjeru, upravo radi ostvarivanja najboljeg interesa djeteta i otklanjanja opasnosti navedenih ugroza.

43. Tuženik paušalno sve osobe koje nisu heteroseksualne, proglašava sklonijima ovisnostima, nasilju, spolnim bolestima, emocionalnim poremećajima i promiskuitetu, te manje ekonomski uspješnim, a time nepodobnim za udomljavanje i usvajanje djece.

44. Pitanje udomljavanja i posvajanja djece u Hrvatskoj izazivaju veliku pažnju i interes javnosti, te izazivaju i oprečne osjećaje i stavove, radi čega je rasprava o tim pitanjima po mišljenju ovog suda svakako poželjna, kao što su potrebna i dobro utemeljena istraživanja o učincima udomljavanja i posvajanja djece (kako u heteroseksualnim, tako i u homoseksualnim obiteljima).

45. Način na koji tuženik sudjeluje u toj raspravi, međutim, nije i ne pokušava biti objektivan i konstruktivan, na koji bi način mogao doprinijeti rješavanju problema (kako postići najbolje rješenje za djecu bez odgovarajuće roditeljske skrbi) već je isti takav da objektivno izaziva uznemiravanje i osjećaj poniženja i diskriminiranosti kod LGBTIQ osoba.

46. Radi se naime o pitanjima o kojima niti Ustavni sud Republike Hrvatske nije imao jedinstven stav, u odluci koju tuženik kritizira, te su uz istu objavljena i tri argumentirana, činjenično i pravno obrazložena izdvojena mišljenja.

47. Tuženik se u svojim objavama, međutim, ne bavi činjeničnom niti pravnom argumentacijom, nego apriori osuđuje i difamira zajednice koje nisu heteroseksualne a koje jedine proglašava normalnima i samim time idealnim okruženjem za nezbrinutu djecu, dok sve druge proglašava pogubnima i bolesnima.

48. Niti „javni moral“ niti „kršćanska tradicija“ ne mogu služiti kao opravdanje za diskriminaciju na temelju seksualne orijentacije osoba koje se ne uklapaju u tradicijske norme. Nadalje, navodi da se djeca daju „na milost i nemilost“ te da su „kunići u nekom društvenom eksperimentu“ insinuiraju da su istospolni parovi po

svojoj prirodi i bez razlike nesposobni za siguran, stabilan i emocionalno utemeljen odgoj djece.

49. Takav način komunikacije u javnim medijima predstavlja povredu dostojanstva LGBTIQ osoba te objektivno uzrokuje strah, neprijateljsko, ponižavajuće i uvredljivo okruženje, te potiče na diskriminaciju tih osoba, sve u skladu s čl. 3. st. 1. i 2. i čl. 4. Zakona o suzbijanju diskriminacije.

50. Radi toga je tužbeni zahtjev prihvaćen u cijelosti, na temelju prethodno citiranih odredaba Ustava, te Zakona o suzbijanju diskriminacije.

51. Tužitelju je, na temelju odredbe čl. 154. st. 1. i čl. 155. st. 1. i 2. ZPP, dosuđen trošak postupka koji se sastoji od troška sastava tužbe, u iznosu od 250 bodova, pristup na ročište od 25. veljače 2025. 250,00 bodova, trošak sastava podneska od 28. studenoga 2024., 250 bodova, trošak pristupa ročištu od 21. travnja 2026. 250 bodova, odnosno ukupno 1000 bodova što čini 2.000,00 eura, s obzirom na vrijednost predmeta spora od 20.000,00 eura na temelju Tbr. 7/1, Tbr. 8/1 i Tbr. 9/1 Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (NN br. 142/12, 103/14, 118/14, 107/15, 37/22, 126/22, dalje: OT), sve uvećano za PDV od 25%, odnosno ukupno 2.500,00 eura. Tužitelju nije dosuđen zatraženi trošak odgovora na žalbu jer isti nije bio potreban radi vođenja parnice u smislu čl. 155. st. 1. ZPP i podneska od 20. travnja 2026. čije je navode mogao iznijeti na ročištu od 21. travnja 2026. za koje mu je dosuđena naknada u punom iznosu.

U Zagrebu, 12. svibnja 2026.

Sudac:
Gordana Bošković Majerović

Pouka o pravnom lijeku

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana od dana primitka pisanog otpravka presude. Žalba se podnosi Vrhovnom sudu Republike Hrvatske, putem ovog suda, pisanim putem u tri primjerka.

Broj zapisa: **9-30887-d1dda**

Kontrolni broj: **0048e-79787-48a2e**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Županijski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.